

sygn. akt I Co 3260/20

POSTANOWIENIE

9 czerwca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy M. J.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 9 czerwca 2021 roku w W.

w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela **Wspólnoty Mieszkaniowej Nowogrodzka 78**

przeciwko dłużnikowi **C. W. (1)**

w przedmiocie skargi dłużnika C. W. (1) z 2 listopada 2020 roku na czynności komornika

postanawia:

1. odrzucić skargę;
2. stwierdzić brak podstaw do wydania zarządzeń z urzędu.

UZASADNIENIE

Dłużnik C. W. (2) wniósł skargę na czynności komornika. Został wezwany do uiszczenia opłaty od skargi w wysokości 50 zł w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi. Wezwanie odebrał 19 lutego 2021 r. Pismo, w którym wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych nadał w urzędzie pocztowym 1 marca 2021 r.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 25 ust. 1 u.k.s.c. od skargi na czynności komornika pobiera się opłatę 50 zł. Zgodnie z art. 7673 § 1 k.p.c. skarga nieopłacona podlega odrzuceniu.

Przewodniczący, zgodnie z art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wezwał dłużnika do opłacenia skargi w terminie tygodniowym pod rygorem jej odrzucenia. Dłużnik jednak w terminie skargi nie opłacił.

Złożenie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych chroniłoby dłużnika przed skutkami nieopłacenia skargi tylko w przypadku, gdyby złożył ten wniosek w terminie wyznaczonym do opłacenia skargi (art. 112 ust. 2 u.k.s.c.). Termin ten dla dłużnika upływał 26 lutego 2021 r., a dłużnik złożył wniosek 1 marca 2021 r.

Sąd z urzędu w trybie art. 759 § 2 w zw. z art. 7673 § 2 k.p.c. przeanalizował działalność komornika pod kątem zarzutów skarżącego. W ocenie sądu postanowienie komornika z 25 września 2020 r., w którym komornik dokonał ustalenia kosztów, jest prawidłowe i rzetelne. Komornik prawidłowo zastosował przepisy ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, zgodnie z art. 52 ust. 1 u.k.k. Prawidłowo wyliczył też opłatę w wysokości 15% wyegzekwowanego na rzecz wierzyciela świadczenia, zgodnie z art. 49 ust. 1 powołanej ustawy, mając na uwadze, że prowadzona była egzekucja z nieruchomości. Należy też podkreślić, że art. 3 ust. 2 u.k.k. nie miał zastosowania do postępowania egzekucyjnego dłużnika z uwagi na datę jego wszczęcia (art. 52 ust. 1 u.k.k.). Okoliczności sprawy (wysokość poniesionych wydatków – łącznie niecałe 140 zł) nie uzasadniały uznania, że komornik, który przy braku obowiązku ustawowego nie rozpiisał wydatków na poszczególne wysłane listy, nie dołożył wymaganej w danych okolicznościach staranności.

Z.ądzenia:

1. odnotować;

2. odpis postanowienia doręczyć dłużnikowi z pouczeniem o tym, że na postanowienie przysługuje zażalenie do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie (sąd rozpozna zażalenie w innym składzie), które podlega opłacie 150 zł i można je wnieść w terminie 7 dni od doręczenia postanowienia;
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 2 tygodnie – celem zakreślenia sprawy i zwrócenia akt komornikowi wraz z odpisem postanowienia.

W., 9 czerwca 2021 roku asesor sądowy M. J.